

jallad. Kül ta salgas, kül aias taggast; ei nimaks woind parvata, seest õlle - subja alt sukkad leiti, kubho üks tedda olli nais mud pimmedas minnema. Nüüd ta pid di tunnistama, ja õppetaja teggi tal ees tels murt hääbi teiste ees, ja sat s tedda jonega koid. Ka piddi ta pärast veel nõndakord liggemas läima, enne kui tedda lahti tehti. Menda olli hääbi ja kahjo tal korralt käes, ja ümmeti ei saanud ta parremaks. Moisa teul noddis ta teiste kubbarad, vbed, rättifud, ja misial kätte sai, ning ikka armati temma kohsta, ja se läbbi sai ta m saggedaste veks ta, et igauühel hirm käite tulit. Läks ta killaga liina, siis ei joonud temma poorn ellades täis, ja tedda pandi õiausse polest maksma, mis putus, ja wahheit veel rohkuuli. Maese ta kül vobtis,

tis, agga se mis temmale läks, olli isse ka pahha loom, mis teistest olli ülejäetud. Lapsi andis neil kül Jummal ka, agga ei lapsed sanud viete kaewatud, näggid warga - visid ja kembed allati, ja läksid se läbbi hukka. Olleks nüüdfi veel mees vobtnud meelt parandada, ehk olleks siis veel fölband innimeste hulka; egga ei ta pañnud furja himmo vasto, ja se läbbi läks margusse nou, ifka suremaks. Kõrvisi kus ta mitto aega furjaste riivis, risus ta wahhest teekäiad paljaks, kül pendi sedda maksma ja peleti pealegi. Siiski ei ta seisnud rahkul. Ühhel pimmedal öhtul läks ta übhe teise perre lamba - lauta, ja warrastas lamba ärra. Õnneks aufus foer oue peäl, petremees läks toast ullo alla, ja tundis lauta seina tagga middagit lifumas. Kül tah-